

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 8.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

HARMADIK BIRODALOM

Üdvözlésünk történetéből, a Szentháromság családjából az Atya-Istennek szoktuk tulajdonítani a teremtést, a Fiúnak a megváltást és a Szentléleknek a megszentelést. A *regényírók, költők* irtak már a *Szentlélek birodalmáról*, amelybe a megváltott emberiség története torkollik, hogy ott tökéletesedve, elmélyülve, tisztulva, szellemesedve haladjon az Isten által elgondolt és kitűzött cél felé. *Irodalmi, művészi irányok* fejlődését, jövő útját figyelve így szoktunk beszélni *spiritualizmusról*, mint a legújabb vagy elkövetkezendő irányról, eszmevilágról.

Nézzünk a tények szemébe! Tényleg a mi korunk a *harmadik birodalom-e*, vagy lesz-e harmadik birodalom?

Nekünk, legényegyletieknek szent meggyőződésünk, hogy a világ tovahaladásának, tehát tökéletesedésének egyik világosan látható, Istentől megszáított iránya: a *szellem* területén való tökéletesedés. Napjaink története is bizonyítja ezt részünkre. Mikor korunkat a *technika csodái világának nevezzük*, ez az elnevezés voltaképp annyit jelent: több, tisztább, erősebb *szellemünkkel* mindjobban rátalálunk Istennek a világba teremtett, rejtett törvényeire s azokat felhasználjuk az isteni küldetés szerint: Nektek adom a teremtett világot, hajtásatok hatalmatok alá és uralkodjatok rajta!

A politikai forradalmak mellett, amelyek a harci eszközök millióival világrészeket zúdítottak egymásra gigászi küzdelemben, a tudományos élet szővívői *fizikai és kémiai forradalomról* is beszélnek. A teleszkóp és mikroszkóp tökéletesedésével tudományos szellemünk pásztázza és súrolja a világegyetem határait, a mikroszkóp, az atomrombolás segítségével mind mélyebb betekintést nyerünk a legeslegkisebb teremtmények világába s mindez forradalmi lázba

hozta a tudományos élet munkásait és hozza lassan a háború okozta fölfordulásnak megnyihülésével az emberiség gondolkodó tömegeit. De nemcsak a technika, fizika, kémia forradalmat jelentő kutatás eredményei, ismeretei jelentik az emberi szellem elmélyülését, erejét és tökéletesedését, hanem még inkább az, ami ezen új ismeretek nyomán új mélységeket tár föl, új irányokat mutat, új kikezdéseket indít el hatalmas erővel. A technika fejlődési rohama, az anyagkutatás mellett mind több figyelem fordítatik az *emberkutatásra*. A fejetetejére állított világ elfoglalja lassan egyensúlyi helyzetét: amelyben nem az anyag a cél és úr, hanem az ember az úr és király. Közvetlenül az ember lesz a kutatás célja és tárgya, az emberi élet eredete, örökkévalósága, halhatatlansága, tehát *telkisége, szellemisége*. Tudományos elgondolással is mind közelebb jutunk *hitünk alapjaihoz*, mind számosabban lesznek hitünk tárgyai tudományos valósággá. Mind jobban rábukkanunk *szellemiségünk arculatára*. Mind világosabbá válik az emberi test és eszellel együttesének problémája. A megállni látszott *filozófia* mind újabb és gyönyörűbb területek mélységébe hatolhat bele, a világból: Isten tükörképéből mind világosabban és érthetőbben és felismerhetőbben ragyog ránk a *Teremtő és Gondviselő arculata*, s mind közelebről sugározza ránk boldogító varázsát az ember örök vágyainak: az örök *igazságnak, szépségnek, jóságnak és szentségnek* világa.

Világok egymásröhanásának kataklizmájából az Isten-képmás emberi értelem mind kínzóbban és kétségbeesettebben *keres kiutat* és az emberek millióinak és rajtuk keresztül napjaink történetének okot, célt, valóságot, lényegyet kutató és kereső eme erőfeszítése hozza ránk eredményül és ajándékol a *hét-ajándéku Szentléleknek harmadik birodalmát*.

Elnökök, dékánok nem élhetnek „Csillagok” nélkül!

vitéz Pintér József: *Csillagok égboltomon* című könyve

Mozgalom, egyesület

A szabályozott Tiszának meg van a maga medre többé-kevésbé magas partok között s azután az úgynevezett pár km széles árterülete, magas töltésű árvédelmi vonala. A folyó rendszeren a maga medrében folyik, de tavaszi vagy őszi áradások alkalmával átlépi a partokat és az árterületén hömpölyög tova a védelmi gátak között.

Az emberiség és a nemzetek életfolyamának meg van a maga többé-kevésbé magas partok között elterülő medre és megvan a maga árterülete. A történelmi folyam rendszeren a mederben folyik, de néha az egész árterületen hömpölyög, végeredményképen azonban mindig célja: egy nagyobb folyam és végső célja: a tenger. Az egyes ember és az emberiség története is nyugtalanodhat, áradhat, dagadhat, a partok között vagy azokon átcsapva hömpölyöghet, de csak: a gátak között és minél nyugtalanabb és áradóbb, annál erősebb sodrával rohan a cél felé. Ez az ide-oda kanyargási, áradási, kalandozási szabadság adja éppen életének, történelmének tárgyát, tartalmát eszköztét, érdemét. Ezek a partok és gátak és köztük lévő kalandozási lehetőségek a teremtő isteni gondolat törvényei, amelyek mentén és segítségével folyik a történelem.

A társadalom történetében a *mozgalom*: az árterületeken az isteni és természeti törvények korlátai között való kalandozás, meder pedig: a kisebb-nagyobb *egyesületi élet*. — És ez az anya-élet. Ez a rendes élet. A tavaszi és őszi áradások, tehát a történelem vagy a divatszülte eszme áramlások vagy mesterséges üzlet-duzzasztások kiléptethetik a folyót medréből és néhai forradalmi nyugtalanossággal zúgva,

bögre, pusztítva, rombolva, magas partokat megszakítva, rohanhat az árterületen, előbb-utóbb azonban visszatér medrébe: az egyesületbe. Meg lehet szűkíteni a partokat, kotorni, mélyíteni a medret, egyenessekké vágni a hurkokat, de az anya-élet mindig az anyamederben folyik tova. És ez a társadalom életében: az *egyesületi élet*, a *kisközösségi forma* egészen a legkisebbig, a *családi együttesig*, a családi közösségig.

Most történik előttünk a *levente intézmény* szervezkedésének legújabb módja: a levente mozgalom bensőségesebbé, termőképesebbé tévése mindennél az országban, rendelet szerint felállítandó levente egyesületek útján. Hűsz egynéhány esztendeig mozgalom volt, most a mozgalmat egyesületekbe sűrítik, egyesületek útján gyökerezetik be a nemzet földjébe, az egyesületekben, tehát kisközösségekben clevenebben élni tudó, egyéni kifutó területtel rendelkező személyi, egyéni súlyt nyelő egyének, leventék útján.

Ez a *mozgalom és egyesület viszonya* egymáshoz. A mozgalom mint az áradás nő, dagad, rombol, pusztít, erősödik, gyengül, majd sokszor romokat hagyva maga után elhal. Némelyik nagyon rossz emléket hagyva maga után. A lanyhulás, elhalás módja mindig visszatérés, visszaszivárgás az anyamederbe, leveztődés az anyameder sodrán keresztül: a kisközösségek sodrán, életén keresztül. A mozgalmakat, áradásokat mindig különleges okok szülik és az okok megszűntével az okozat is elmúlik.

A családban és a közvetlen fölötte álló kisközös-

A pihenés egyenjogúsága

Ha nézzük a nagy áldozatkészséget a német, finn, főleg a japán hadseregben, annak magyarázatát abban találjuk, hogy e három nemzetnél az egyenlőség és az egyenjogúság sokkal jobban van szétozva, mint bármely más nemzetnél, miért is mindenki egyformán szereti hazáját, egyforma áldozathozatalra kész bármikor, amint láttuk pl. Honkong, vagy Singapore ostrománál, amikor a parancsnokok elsőnek ugrottak be a tengerbe és utánuk a külön kiképzésben részesült legénység.

Hogy állunk e tekintetben minálunk?

Úgy látom és úgy tudom, hogy a teljes egyenlőségtől, egyenjogúságtól még igen távol vagyunk, de feltétlenül megállapítható, hogy megindultunk már a kiegyenlítődség útján és ezt a megindulást mindenkinek teljes odaadással támogatnia kell. — Gondoljunk itt a katonaságnál mutatkozó egyenlőségre az élelmezés körül, tiszt és legénység közti barátkozásra, avagy a munkásságnak most egyre jobban terjedő fizetések szabadságára.

Hogy tisztábban lássunk, vegyünk most csak egy dolgot megfontolás tárgyává, és pedig a jogos pihenést az elvégzett munka után és taglaljuk azt egy kissé a még nálunk fennálló állapotok tekintetével mellet.

Vannak nálunk olyanok, akik agyonpihenik magukat és viszont vannak olyanok is, akiknek alig van egy pernyi pihenési idejük.

Nézzük a reggelt!

Hány olyan hely van, ahol a kocsis, inas, cseléd nemcsak egy-két alkalommal, de egész éven át reggel 4, 5, 6 óraker köteles felkelni, míg a gazdája, háziasszonya jóval későbbben, esetleg ha neki úgy tetszik, reggel 10 óra körül az ágyban költvén el a bőséges reggelit. Ezt a helyzetet természetesen látja nem egy-két, hanem ezer meg ezer munkás, háztartási alkalmazott és nem egy helyen, hanem számos igen sok helyen. — Világos dolog tehát az, hogy ezt a nagy különbséget, egyenlőtlenséget észreveszi úgy a proletár leány, mint az inas, vagy alkalmazott kocsis, megirigyli a gazdájának jó módját és ha a haza veszélybe kerül, vagy a gazdája jut baiba, nem hajlandó a jómódú burzsujért áldozatot hozni, esetleg életét feláldozni azért a 20—30 pengő havi fizetését, amelyen esetleg csak egy méter textil-árut tud megvásárolni.

Mi van ebéd után?

Igen sokan vannak a középosztály tagjai közül, akik a csekély délelőtti kényelmes munka után ismét lepihennek, sokszor 4 óráig is, míg az alkalmazottak tovább folytatják a munkát, vagy az időt elamerikázzák, mert akinek ellenőriznie kellene őket, az aludni ment. Hány helyen jön ezen délutáni kis pihenő után

ségi formákban, *egyesületi formában* van az ember életének igazi létere, kifutó területe. Itt megvan minden egyes embernek egész fizikai és lelki létét kitöltő érvényesülési lehetősége, személyi értéke és varázsa, teremthető és alkotó képességének módja, egyéni munkából, tehetségből kiáradó életöröme, emberi életének kiteljesülési, kiszínesedési lehetősége.

A *mozgalom* eme kisközösségi, egyesületi formák útján válik igazán élővé, szervessé, földjével való egybekötötté, eredményessé és emberöltőkön, nemzettörténelmek századaiban keresztül jótékonyan hatékonyvá, eredményeiben áldásosan maradandóvá. Az eszme, a gondolat, az irány, amely a történelem vizeinek szintjét hullámba kapta, partokon túlra dobta, termékenyítő vagy romboló áramlásával csak az anyameder vizével való *együttesnek*, vele való meg nem szakítottásnak köszönheti létét. Az anyameder vizeiből sodródni ki az árterület, a mozgalom vizei, beléje vezetődnek vissza és ha megszakad a kapcsolat, csak békanyálas mocsarak, mindjobban kiszáradó tócsák maradnak vissza.

A *mozgalom* a kisközösségi formák, *egyesületi életék* útján az egyesületek életében elevenen tevékenykedő sok százazrek útján ültettedik be, gyökereztetik meg a társadalom és a nemzet történetébe és minél jobb ez ezeknek a kisközösségeknek a talaja és minél ügyesebb és rátermettebb ennek a talajnak a művelése, annál gyorsabb és szilárdabb a meggyökeresedés, sudárbaszökkenés, virágzás és gyümölcstermes.

A *levente intézmény* isteni és természeti törvények útját ismeri el és követi akkor, midőn egyesületekbe gyökerezdik meg. Mi egyesületek, mit kapkodunk a divatos, sokszor idegen moggalmak után?! A *mozgalom az idők jele*, a kisközösségi, *egyesület forma pedig az élet kenyere*.

a jó uzsonna, a tea-délután, vagy a cukrászda. Ne csodáljuk, ha ilyen helyzettel személyzetünknek ismét csak tápot adtunk az irigységhez, az ellentétek felismeréséhez és az áldozathozatali készség csökkenéséhez. A másik következménye pedig ennek az egyenlőtlenségnek az, hogy az alkalmazottak izmai a munka folyamán megacélozódnak, viszont a középosztály izmai elpuhulnak, esetleg az áramvonalak is romlanak.

Mi van este?

A háziúr és családja, aki nem igen fáradt ki a napi teendők végzése alatt, és az álommal is könnyen meg tud küzdeni, későn ül a vacsorához, rádiót hallgat, vendégeket fogad, kártya-partihoz ül, a kiszolgálást azonban ismét a cselédségnek kell végeznie, sokszor 12 óráig is vagy azon túl, amely cselédség reggel korán kelt, ebéd után nem pihent, egész nap dolgozott és így bizony szídjá a gazdáját, a vendégeket, az összes urakat, mert álmos és nem fekhetik le, reggel pedig a háziasszony tekintet nélkül a késői lefekvésre, a folytonos csengetésével kiméltelenül fel fogja zavarni.

Fentiek után gondoljunk a három említett nemzetnél uralkodó jogegyenlőségre és törekedjünk arra, hogy mi se essünk túlzásokba, ápoljuk magunkban a helyes, igazságos szociális érzést, egyengessük az utat a nagyobb egyenlőség felé, mert azzal csak erősítjük a társadalom békéjét, csökkentjük a magunk

Mit tud Komárom ?

Mindenki a magyar címe Hofmannsthal Hugó német író misztériumának, mely az eredeti Jedermann címen világszerte ismert és elismert irodalmi alkotás. Hofmannsthal az angol „Everyman” alapján írta meg ezt a misztériumát, de önálló, modernizáló újjáalkotással s a bűnökben elmerült hitetlen ember végső számadásra vonását tárja elénk a végtelen isteni kegyelem s a megváltás titkainak kutatásával.

Az ilyen misztériumok előadása még nagyobb színházaknak is nehéz feladatot jelent, mert különös elmélyülést és a hétköznapi élettől elvontságot igényelnek, miért is a rendezőt igen nehéz feladat elé állítják. Annál nagyobb dicséretet érdemel a Katolikus Legényegylet műkedvelő gárdája, hogy ilyen nehéz problémák megoldására mert vállalkozni. De meglepődötten állapíthatjuk meg, az április 26-i bemutatóelőadás után, hogy a vállalkozást az adott körülményekhez képest jól oldották meg, amiért az elismerés elsősorban a rendezőt, **Turcsányi Ottmárt** illeti. Csodáltuk, hogy a Legényegylet apró színpadán és kellékeinek fogyatékossága mellett is fel tudta a nézőben kelteni a misztérium varázsát.

Ugyancsak a legnagyobb elismerés illeti meg a szereplőket. Így különösen a címszerepet játszó **Kadlicsek Istvánt**, aki nehéz, fárasztó szerepét a legaprólékosabb részleteiben is kidolgozta és abból egy pillanatra sem esett ki, Broczky Zoltánt, aki a halál szerepében nyújtott élvezetes alakítást, Sovány Lajost és Németh Istvánt, a misztériumok elmaradhatatlan ördögeit, Szalay Ilonát az angyal, Forstner Margitot a Szépséget, Forstner Valériát a Jótét szerepében. Kítűnő Herold volt Zachar Imre, de jók voltak mind a többiek is, Pálmay Erzsébet, Csik István, Burgel Imre, Szénássy Zsigmond, Leboda Ilonka, Pothorny József, Bakács Béla, Jádi József, Léránt Károly és a többi szereplők is képességeik legjavát adták kisebb-nagyobb szerepeikben.

ellen forduló irigységet és az ilyen bánásmód majd fokozni fogja az alárendeltekől várható nagyobb-fokú áldozatkészséget.

Ne legyünk ellene a fizetések szabadságadásnak, sőt azt minden lehető módon támogassuk és ne gondoljunk csak a haszontalan, léha, romlott lelkű alkalmazottakra, hanem a jókra és érdemesekre, akiket segíteni kötelességünk.

Csak a tanult, művelt embernek van igazi érzelke a szociális igazságok megvalósítására, csak az tudja belátni az egyenlőtlenség tarthatatlanságát, romboló, irigységkeltő hatását s azért rajta van, hogy az megszűnjön és a nemzeti erők minél jobban tömörüljenek az országos és a társadalmi béke biztosítására.

Ne felejtjük el tehát azt, hogy a jó Isten nem teremtett pihenő és nem pihenő embertípust, urat és rabszolgát, hanem egyféle embert testtel és lélekkel, egyforma jogokkal és a jogoknak megfelelő kötelességekkel, egyforma hat dolgozó nappal és egy pihenő nappal, a vasárnapjal. Ami különbség van az emberek között, azt maguk az emberek maguk idézték elő, amikor a jogokat és kötelességeket helytelenül osztották szét és társadalmi osztályfalakat építettek fel. A pihenés egyenjogúságát illetőleg tehát igyekezzünk minél előbb lebontani az útban álló akadályokat.

Tihanyi János.

vitész Pintér József elnök szövetségi szolgálata :

**Székesfehérvár, Zirc, Keszthely, Ozora, Ujdiósgyőr,
Miskolc-Mindszent, Miskolc-Szent Anna, Nagyvárad,
Nagykároly egyleteiben**

SZÉKESFEHÉRVÁR. (Fehérvári egyházmegye.) Az egyházmegyei központ elnökének, Csúcs István protonotárius kanonoknak a meghívására a központ elnöke **vitész Pintér József** jelent meg a szövetség részéről a régimultu és nagynevű egyesület közgyűlési ünnepségein. Április elején, vasárnap a délelőtti szentmisét a püspöki székesegyházban a központ elnöke mondta és az előző napokon lelki gyakorlatot vezető tagokat szentáldozásban részesítette. Utána az egyesület székházában tartották meg a szokásos évi közgyűlést Csúcs István kanonok, elnök vezetésével. A pénztáros, dékán, ifjúsági tisztviselők és **Hirtling Ferenc** világi elnök tartalmas beszámolója után az egyesület fáradhatatlan, leleményes másodelnöke, főt. **Pödör László** adta meg tiszta képét az egyesület lelki, kulturális, szociális, társadalmi tevékenységének és vázolta a jövő programot. Végül **vitész Pintér József** központi elnök „A legényegyleti gondolat és az új Európa” címen mondott ünnepi beszédet. Este a központ elnökének részvételével és felszólalásával propaganda gyűlést és utána kedves családi ülést tartottak a késő éjfél órákig. Az utána következő napon az egyesület püspök védője: **Shvoy Lajos** püspök úr öccselenciája fogadta a központ elnökét és hallgatta meg referátumát a székesfehérvári egyesület és az ország többi egyleteinek működéséről és ebédre ott tartotta magánál. Ugyanaznap délután a székesfehérvári püspöki szeminárium rektora, **Hajós József** kanonok hívta meg a központ elnökét, hogy ismertetést tartson a szeminárium növendékei részére a legényegyleti gondolatról és szervezéséről. A szemináriumi gyűlésen dr. **Ohmüller Márton** spirituális dékánja fogadta a központ elnökét és vonta le később a beszéd tanulságait. A Szövetség nevében itt is hálás köszönetet mondunk a szeminárium rektorának, **Hajós József** kanonoknak kitüntető vendégszeretetéért és **Ohmüller Márton** spirituálisnak a legényegyleti gondolat iránt tanúsított megértő jóságáért. Örömmel és szeretettel gratulálunk az egyesület másodelnökének, páratlan, lelkes és eredményes munkájáért és azért a hűséges gondoskodásért, amellyel az egyesület világi elnöke annyi évtizedeken keresztül őrzi az egyesület szellemi és anyagi javait. Hálával és szeretettel gondolunk az egyesület 40 harctégre bevonult tagjára, akikkel való egyesületi kapcsolat megtartására az egyesület lelkes dékánja, **Komáromi Imre** visel gondot. A székesfehérvári egyesület szellemi, lelki, vagyoni életébe hosszú évtizedeknek lelkes munkája, imádsága, áldozata van belefektetve. Ez évtizedek alatt ezren és ezren mentek át az egyesület nevelőiskoláján, vittek ki magukkal rengeteg szellemi kincset, világnézeti alapot, szociális felkészültséget, szakmabeli tudást és életük elhaladatával mind ragyogóbbá váló ifjúkori emlékeket. Viszonzásul álljanak hűségesen őrt az egyesület szellemi és anyagi javai fölött és az idősebb-

bek pótolják hűségben, kitartásban, áldozatkészségben azoknak a fiataloknak a tömegét, akiket a haza sorsa a harctérré szolgáltott.

ZIRC. (Veszprémi egyházmegye.) Az egyesület elnökének, főt. **Kukoda Miklós** plébános elnöknek szíves meghívására a Szövetség nevében **vitész Pintér József** központi elnök vett részt a zirci egyesület március 29-én tartott évi közgyűlési ünnepségén. A gyönyörű zirci domban reggeli szentmisén megáldoztatta az előző napokban lelki gyakorlatot végző egyleti tagokat. A délelőtti propaganda gyűlésen azokat az új irányokat tárta fel, amely felé a Európára készülő világban a legényegyleti szervezetnek, programnak, gondolatnak is haladnia kell. A délután folyamán felvette az egyesület új tagjait és lelkesen tapasztalta végig azokat a gyönyörű számokat, melyet a nagyszámú hallgatóság előtt az egyesület tagjai, dalárdája, szavalói, szavalókörusa ez ünnepségen bemutattak. Az esti órákban megtartott közgyűlést nagy társaságcsoport zárta be, amelyen Zirc egész társadalma megjelent. A központ elnökét a rend atyja és apátja **Endrédi Vendel** látta vendégül és hallgatta meg referátumát a legényegyleti mozgalomról és annak új irányairól. Hálásan emlékezünk meg az egyesület tisztikaráról különösen **Gergely Jákó** másodelnökről, aki fáradhatatlan, lelkes munkával dolgozik azon, hogy az új Európában kiváló helyet foglalni akaró új Magyarországnak megfelelő szélességben és mélységben kiképzett és vezetőképes új legényegyleti fiatalok álljanak szolgálatára. Továbbá az egyesület világi elnökéről **Scherer Endre** nem különben az egyesület lelkes és fáradhatatlan dékánjáról, **Lakosi Géza** barátunkról.

VÁRPALOTA. (Veszprémi egyházmegye.) Március 29-én, virágvasárnap délután a helyi egyesület „világnézeti előadást” rendezett hatalmas műsorral. Az ünnepi beszédet a Központ elnöke, **vitész Pintér József** mondotta: „Tiszta nemzet” címen. A műsor többi pontját az egyesület tagjai és vezetői szolgáltatták. Hegedüs Menyhért „Megnyitót”-ját **Pethő Gyula** egyesületi dékán szavalta. A Napsugarak közül **Csikós Nusika** és **Fülöp Mancika** szavalták Balázs: „Az én anyám” és Móra „Édesanyám” c. költeményeit. A bájos hangú **Szelke Tusika** napsugárka „Az én anyám nem úrinnó” c. dalt énekelte **Bruck Gyula** zongorakísérettel, az egyesület gyönyörű tenorhangú világi elnöke pedig **Németh Imre**: „Éledj nép a Tisza táján” c. dalt. Az egyesületi énekkar és vegyes kar Schubert „Ima” c. dalával szerepelt, továbbá a szövetségi indulóval, az egyesület szavalókörusa pedig **Fodor Ödön** ügyvezető elnök: „Ne bántsd a Krisztust!” c. költeményével. Szakadatlan ismételték **Fodor Ödön** ügyv. igazgató, tanító kislányának **Fodor Sáríká**nak gyönyörű táncjelene-tét. Végezetül Szentmiklósi: „Segédtszítz úr megjavul” c.

„Örök fény” a legújabb szenzációs legényegyleti szindarab - Ára 2 pengő

és **Fodor Ödön** által átdolgozott kis életképet adták elő az egyesület műkedvelői. Midőn itt is örömmel gratulálunk az egyesület ügyvezetőjének, rendezőgárdájának a gyönyörű műsorért, egyúttal hálás köszönetet mondunk az egyesület elnökének, főt. **dr. Steixner Antal** esperesplébánosnak és **Baán Jenő** káplánnak a legényegylet ügye iránt tanúsított kitüntető szeretetükért és áldozatkész munkájukért.

KESZTHELY (Veszprémi egyházmegye). Az egyesület elnökének, **dr. Szerecz Imre** plébánosnak meghívására a szövetség nevében **vitéz Pintér József** központi elnök vett részt az egyesület évi közgyűlésén, amelyen szép számmal jelentek meg az egyesület pártoló tagjai és a város előkelőségei. Az ugyanezen napra eső levele ünnepek miatt az egyesület vezetőség szűkre szabta a közgyűlési ünnepségeket. **Dr. Szerecz Imre** elnöknek megnyitója után az egyesület másodelnöke **Benke Lajos** tartotta meg az évi beszámólót és ismertette egyúttal a dékáni jelentést is, felsorolva egyúttal mindezeket hosszú névsorát, akik a dékánnal az élen hazánk védelmében harctéri szolgálatot teljesítettek. Az ünnepi beszédet a központ elnöke mondta, megemlékezvén a legényegylet programtájairól és az új Európában helyét megálló új magyar legénytípusról.

ÓZORA. (Pécsi egyházmegye). A régi kedves szokáshoz híven az „Isten álgás-legények” és Napsugarak lelkigyakorlatát ez évben is **vitéz Pintér József**, a központ elnöke tartotta a legényegylet régi atyai jóbarátjának és elnökének: **Cserti István** pápai kamarás, plébánosnak meghívására 24—26-án. Mind a két lelkigyakorlaton teljes számmal vettek részt a tagok és a vasárnapi nagymise alatt az egész községnek ragyogó példát adva, buzgón járultak a szentáldozáshoz. Napközben a központ elnöke végiglátogatta az egyesület tisztviselőit és a régi tagokból lett mestereket, akik életükben nagyon szép eredményre váltották azokat a programpontokat, melyekről a legényegyletben annyit hallottak. A lelkigyakorlat kitűnő rendezéséért főt. **Káptalan József** másodelnöknek mondunk hálás köszönetet, ki annyi gondnal viseli szívén az orzai ifjúság ügyét. Az egyesületek nevében küldöttéleg köszönték meg a központ elnökének

lelkes munkáját: **Pápay Jenő** v. elnök, **Kovács János** választmányi tag, **Gosztola István** az egyesület fíradhatlan dékánja, **Pápay Emilia** tanítónő és **Árky Irén** napsugár jegyzőkönyv vezető.

DIÓSGYŐR. (Egri főegyházmegye.) Csak természetes, hogy a vasgyár területén egész különleges légkör veszi körül a legényegyleti ifjúságot és egész különleges teljesítményeket várnak tőlük. Hála **dr. Csintalan József** pápai kamarás, esperes-plébános atyai gondosságának és főt. **Béres Ferenc** másodelnök lelkes fáradozásának, a diósgyőri testvérek meg is felelnek mindezen várakozásoknak. Május 3-án **vitéz Pintér József** ünnepi szentbeszéde után a szentmise közben vette fel az egyesület 50 új tagját, akik az egész községnek gyönyörű példát adva buzgón járultak közös szentáldozáshoz. A tagfelvétel után ünnepi közgyűlés volt a kaszinó nagytermében, ahol **dr. Csintalan József** elnök mondott gondolatokban gazdag beszédet költői szavakban mutatván be a fiatalságának hivatását. Majd az egyesület tisztviselői tartották meg az év munkájának gazdag anyagáról szóló beszámolójukat, a központ elnökének ünnepi beszéde után főt. **Béres Ferenc** másodelnök lelkes szavakkal rekesztette be a közgyűlést, megemlékezvén a magyar sors e döntő óráiban utolsó lehetőséig messze Oroszországban hűségese harcban álló testvérekről.

MISKOLC—MINDSZENT. (Egri főegyházmegye.) Az egyesület elnökének és atyjának **Vieser József** apátkanonoknak meghívására a központ elnöke, **vitéz Pintér József** május 4-én este az alsóvárosi egyesület propaganda hétfői gyűlésén vett részt, megtekintvén az egyesület új 50 ágyas internátusát, mely **dr. Révész Béla** másodelnök lelkes munkájának eredménye. A gyűlést az egyesület világi elnöke: **Ludwig István** nyomdatulajdonos nyitotta meg. Utána a központ elnöke tartotta meg beszédét az új magyar legényegyleti típusról. Miskolc városában különleges adottságai vannak a legényegyleti életnek, de éppígy különleges feladatok várnak rá. Legényegyleti tagok az egyesület hatalmas termék zsúfolásig megtöltötték, még az oldalszobákban és folyosókon is szorongtak. Öröm ilyen egyesületbe belépni és különösen

Mi az „Örök fény”?

Lapunk más helyén megemlékeztünk az „Örök fény” c. színmű előadásáról. Itt egy rövid felvilágosítást szeretnénk nyújtani magáról a darabról, ami már eddig is nagy érdeklődést keltett egyleteink, de a színházi élet világában is.

Mi az „Örök fény”? Nemcsak egyszerű színdarab, hanem mély tartalommal és nagy feszültséggel telt legényegyleti színmű. Tárnya: Egy spanyol lány egészen fiatalon elkerül Oroszországba, ahol kommunista vezetővé képzik ki és mint ilyen kerül vissza hazájába. Karácsony estéjén egy plébániára vetődik be csapatával együtt. Éppen az utolsó pillanatban érkezik meg, mert a fiatal plébánost ki akarják végezni a fullajtárjai. A plébános felismeri benne a volt régi játszóársat és egy káprázatosan szép jelenet keretében rávezeti a lányt Natását, hogy kis is ő voltaképpen. A megdőbölt lány visszavonul élete nagy kérdésével, de nem tud megnyugodni. A plébános felhasználva a nyert időt, elmondja az éjfél misét, amit Natasa titokban végighallgat. Már nincs menekvés. Vissza kell térnie a régi útra, elő kell venni a régi elfelejtett énjét. Ez azonban nem megy simán, mert

nyomorék Dimitri, leghűbb csatlósa nem akarja kiengedni a kezéből. A dolgok annyira sodródnak, hogy az elvakult orosz agyonlővi az önmagára talált Natását, aki már nem éri meg a nemzeti csapatok dadalát és az új Spanyolország feltámadását.

Miért legényegyleti darab az Örök fény? Mert korszerű témát fel. A nagy mérközésnek, ami most Európa keleti részén folyik, a szellemi részét mutatja meg. A legényegylet mindig rajta tartotta az élet nagy kérdéseinek úterén és kezét és mindig korszerű volt. Most sem tesz mást és ez a darab is bizonyosága ennek. Ez a magasabb szellemiség bizonyítéka. Azért legényegyleti darab, mert ezt mi kezdtünk meg mindenki mást megelőzve és folytatjuk is mindenki máson túléve.

Azért legényegyleti darab, mert az előadás jogát és a darabot is csak a Központban lehet megszerezni, hiszen ebben is megelőztük a nagy színházakat, akik már szerették volna megszerezni a darab tulajdonjogát.

Az „Örök fény” hamarosan megjelenik nyomtatásban, úgy hogy ez lehet az őszi évadunk első darabja, amivel a szellemi közösségünket vezető szerepünket és névünket bizonyíthatjuk, megmutathatjuk és elérhetjük.

„Örök fény” a Viktoria jelszó első színdarabja!

Amát megoldjuk, A jövőt kiharcoljuk és helytállunk mindenütt.

öröm azt a lelkesedést, fáradhatatlan tevékenységet szemlélni, amit az egyesület másodelnöke, nagyszerű dékánja, világi elnöke és volt világi elnöke az egyleti nevelés sikeréért kifejtének. Felejthetetlen kedves este volt. A központ elnöke végiglátogatta az egyleti tisztviselőket: Ludwig István világi elnököt, Cselényi József volt világi elnököt, az egyesület dékánját, önállósult tagjait.

MISKOLC—SZENT ANNA. (Egri főegyházmege.) A következő napon, május 5-én este felsővárosban tartott propaganda ülést a központ elnöke, **Mikes Lajos** esperes plébános, elnök meghívására. A gyűlést főt. **Lászlófalvy Gusztáv** másodelnök nyitotta meg, megemlékezvén azokról a nehézségekről, amelyek az elmúlt esztendőbe tornyosultak a legényegyleti munka elé. Utána a központ elnöke mondotta el a propaganda beszédét hálásan és kedvesen emlékezve meg mindazokról, akik a legényegyletet itt felsővárosban megalapították, amelynek keresztelésénél ő maga is annyi lelkesedéssel és reménységgel vett részt. Nagy a hitünk, hogy az a nagyszerű szervező erő, amellyel **Mikes Lajos** esperes, plébános maga körül mindenütt mindent virágaborított, a Legényegylet területén is megtermi mihamarabb a maga gyümölcsét, különösen olyan lelkes és fáradhatatlan munkatárs mellett, mint amilyen **Lászlófalvy Gusztáv** másodelnök.

NAGYVÁRAD. (Nagyváradai egyházmegye.) Szellemi központ. Sok minden más szép tulajdonsága mellett így él a volt háború előtti Nagyvárad emlékezetünkben. Nagyváradnak abban az időben külön szellemisége volt a magyar irodalomban; Körösparti Párizsnak is nevezték. De nagyváradai egyeletünk életének is meg volt ez a magas szellemi szintje. A szövetség irattárában szebbnél-szebb jelentések szólnak erről, kinyomatott programpontok, előadások, é-vkönyvek stb. De a megszállás 22 esztendő történetében is legényegyleti központ volt Nagyvárad, hivatalos központja az erdélyi legényegyleteknek, ahonnan lelki, szellemi, szervezeti irányítás, élet áradt a régi és a seregesen akkor keletkező új legényegyletekbe. Meghatódottan és ezekkel a gondolatokkal eltelten jártam nagyváradai egyeletünk házait és álltam színpadján a nagyváradai testvérek előtt egy hétfői este, aminek programját ők töltötték ki szellemiségük szépségével, frissességével, leleményességével. Az egyesület atyjának és elnökének: **Mellau István** pápai kamarás plébánosnak meghívására a központ elnöke **vitéz Pintér József** május 18-án résztvett a nagyváradai egylet propaganda hétfői estjén, melyet a nagyszerű megjelenésű **Fleiszt Elemér** Gyóni verse vezett be, **Windisch Zoltán** elnökhelyettes a magyarság eredetéről, honfoglalásáról tartott élvezetes és nagyon fontos tudnivalókat szolgáltató előadást, majd megcáfolta a

hamis román legendákat. **Mogyorósy Győző** titkár heti krónikáját mutatta be teli szellemességgel, élesen meglátott aktualitásokkal. A kitűnő orgánám **Kovács György** szavaltta azután Somogyváry egyik versét, majd **Dobé Gusztáv** sportelőadó terjesztette elő nyári terveit. **Vitéz Pintér József** propaganda beszéde után **Mellau István** pápai kamarás elnök mondott az előadónak köszönetet és a nagyváradai egylet multjának emlékeit és eredményeit köztötte gyönyörű csokorba. Midőn itt az Atyának a bensőséges és meleg szeretetért és fogadtatásért hálás köszönetet mondunk, ugyanezzel adóznak segítőtársának: az ifjú, temperamentumos és lelkes, áldozatkész **dr. Tempfli István** másodelnöknek, kinek baráti közléséből világos bepillantást nyertünk az elmúlt évtizedekre, nagyváradai egylet jelenlegi tagjainak szellemiségére, aki talán nem haraggal vette tudomásul azokat a központi álmokat, amiket nagyváradai egyeletünk házaiba, szellemi szintjébe és jövőjébe innen a Központból belé álmოდunk.

NAGYKÁROLY. (Szatmári egyházmegye.) Ez igen! Ez aztán egyesület! Ezek aztán legények! Az egyik legszébb magánháza a városnak, gyönyörűen restaurált, ragyogó tiszta, hatalmas nagy helyiségek, nagyszerű vendéglő, a legürbb az egész városban, kitűnő koszt! Na és aztán a legények, 180-on felül és 180 körül sudárba szökő szépségei a szatmári földnek. Tele szellemiséggel, fegyellemmel. Gazda szeme hízlalja a jószágot — mondja a közmondás. Hát bizonyos, hogy itt a gazda szeme sokat és gyönyörűen ragyogott és ragyog a drága jószágokra. A szemből ifjú, temperamentumos, minden áldozatra kész lélek ragyog a frissesség és szellemiség minden színében. Ez az atya, gazda: **Denderle József** piarista tanár. Maga is kimagaslik 180-as fiai közül, nagy elődjét, a magyar legényegyleti alapítót, **Szabóky Adolfot** eszünkbejuttató pompás termetével, az egész templomot betöltő, szárnyaló hangjával. Nehéz éjtszaka után gyönyörű nappal adott ez a nagykárolyi legényegylet. Vigasztaló, felemelő és felejthetetlen nem emlékeket, de tényeket. A központ elnöke, **vitéz Pintér József** május 24-én, pünkösd vasárnap avatta föl az egyesület 50 tagját a 10 órai ünnepélyes szentmise alatt, majd a közös, nagyszerű reggeli után (a pestieknek álom) résztvett az egyesület díszközgyűlésén, melyen az ifjúság nevében **Szapin Zoltán** testvérünk mondott nagyhatású beszédet. **Vitéz Pintér József** mondott ünnepi beszédet, majd **Denderle József** piarista tanár az egylet utolsó két évtizedét folsorakoztató és az egyletet, mint templomot, iskolát és otthon beutató hatalmas zárószót. Felejthetetlen marad az a kedves együttes, amellyel a reggeliző asztait körülülték és a közgyűlésen mellettünk résztvettek az egyesület régi és még régebbi világi elnökei, gondnokai, pénztárosai, dékánjai, pártolótagjai.

ISTEN ÁIDJA
ATISZTES **IPART!**

Balatonai táborozás, kiképzőhuzus Keszthelyen július első hetében.

Sürgős jelentkezést kérünk!

KISKUNMAJSA. (Váci egyházmegye.) 1942. év IV. 22-én tartotta meg évi beszámoló és tisztújító közgyűlését, melyen a 42 tag közül 37-en jelen voltak és így a közgyűlés határozatképes volt. Az évi beszámoló és tisztújító közgyűlésünket fél 9-kor imával kezdtük. Utána ügyvezető-elnökünk: **Turcsányi János** elemi fiúiskolai tanító megnyitotta a gyűlést, melyen jelen volt egyházi elnökünk **Rétey Gyula** kanonok is. Ügyvezető-elnökünk először üdvözölte a jelenlévő tagokat és utána felkérte a tisztikart a beszámolásra. Először **Szabó István** volt I. dékán emelkedett szólásra, és ismertette a tagokkal a lefolyt év eseményeit. Ennek megtörténtevel a pénztári ellenőrök tartottak szép beszámolót. Átvizsgálták a pénztárkönyvet, melyből megállapították, hogy szép eredménnyel dolgoztunk a lefolyt esztendőben. Utána a jegyzőkönyvből olvastuk fel néhány gyűlés lefolyását. A beszámoló után tisztújítás következett. Egyházi elnök: **Rétey Gyula** kanonok, ügyv. elnök: **Turcsányi János** tanító, I. dékán: ifj. **Hunyadi Mihály**, II. dékán: **Darányi Mihály**, jegyző: **Halász Antal**, pénztárnok: **Tombácz László**, ellenőrök: **Balogh János** és **Csontos Kálmán**, vigalmi elnök: **Árvai Sándor**, háznagyok: **Gaal Jenő**, **Horváth István** és **Varga Mihály**. Hogy a választmányi gyűlés határozatképes legyen még 5 választmányi tagot és 3 póttagot választott az egyesület. A választás u'án **Rétey Gyula** kanonok szavai buzdították cselekvésre az új tisztikart. Meghatároztuk és megszavaztuk a következő vasárnapra, IV. 26-ára, az egyesület táncestélyét is, mely jól sikerült. A záróbeszédet **Turcsányi János** mondotta és az ima befejeztével a közgyűlés véget ért.

ifj. **Hunyadi Mihály**
I. dékán.

SZENTES. (Váci egyházmegye.) Szép ünnepség keretében tartotta tavasi tagavatását és közgyűlését a Szent Anna Katolikus Legényegylet. A Szent Anna plébániatemplomban dr. **Lancz Kálmán** püspöki titkár, az egylet volt elnöke mondott ünnepi szentmisét és szentbeszédet s meghatározott szerartással avatt fel az egylet újoncait. **Lancz dr. püspöki titkár** megkapó beszédben mutatótt rá, hogy **Krisztus** az igazi munkás vezér, mert a földi életének kitöltésére a munkát, a műhelyt választotta. Képességein-

ket, munkánkat a magasabb rendű lelkiesség szolgálatában kell állítanunk, így tudjuk csak előkészíteni szebb és boldogabb jövőnket, mely egyben **Hazánk** szent tige is.

A közgyűlésen megjelent **Maros János dr. püspöki tanácsos plébános** és **Szegedről Fábíán Ferenc** délkerületi titkár. **Dr. Juhász István** hitnánár elnök nyitotta meg a népes közgyűlést, majd **Pilez Károly** egyleti dékán számolt be az elmúlt évi munkáról, melyből megállapítható, hogy úgy vallásos, hazafias, mint szakmai nevelés terén egyaránt betöltötte hivatását az egyesület. Majd **Maros János dr. püspöki tanácsos plébános** mondott beszédet. A magyar kar és a magyar kard minden időkben megállta helyét — mondotta — és most, amikor az istentelenség ellen vettük fel kardal és karral a küzdelmet szövetségeseink mellett, most is biztosak vagyunk a dicsőséges győzelemben. Az istenlenség elleni küzdelemben a **Legényegyletnek** mindig nagy része volt és most is heállunk a munkába utolsó csepp vértünkig, küzdünk a **Krisztusi igazságok** diadaléért, mert mi együtt masirozunk **Krisztussal** az élet útjain. Majd a tisztikar megválasztását ejtették meg. Végül **Fábíán Ferenc** délkerületi titkár az **Országos Szövetség** üdvözlését tolmácsolta, szözlött a **Legényegylet** évszázados munkaprogramjáról. Minden embernek joga van a kenyérhez és a boldogsághoz, de a kenyérért és boldogságért mindenkinek dolgoznia kell. Nem szabad az embereket foglalkoztatásuk szerint ítélni, hanem az emberi jóság és az életben való helytállás legyen a fokmérő. Mi mindig harcoltunk és nem szüntük meg harcolni soha a munka és a munkás megbecsüléséért és a munkaruha tisztületéért. Mi úgy érezzük és biztosak vagyunk benne, hogy édes **Hazánk** boldogulását is elősegítjük ezzel a munkánkkal. A nagy hatást keltő beszéd után a himnusz és dr. **Juhász** elnök zárószavaival véget ért a lelkes közgyűlés.

ALSÓGALA. (Győri egyházmegye.) Az alsógallai legényegylet április hó 5-én, húsvét vasárnapján nagy sikerrel „Kívánsághangverseny"-t rendezett. A jól összehangolt műsor az egylet 3 éves működésének leg-sikerültebb szereplése. Előadásra kerültek a legszebb közkedvelt magyar nóták, katona-dalok. A kíséretet az

egylet nyilvánosság előtt először szereplő zenekara szolgáltatta. A hosszú egész estét betöltő műsort komoly hangú szavazatok, vidám, hangulatos tréfák, zene, színmuzsika számok tették változatossá. Az előadás tiszta jövedelmét, 120 pengőt a harcoló katonák javára ajánlották fel. Az összeg nagysága nem közelíti meg azt az áldozatkészséget, mely e lendületes munkára serkentette a fiúkat. A kis taglétszámú egyesület minden tagja hozzájárult a sikerhez, mégis külön kell megemlítenünk **Perjés József** dékán, **Öbermayer János** II. dékán lelkes vigalmigárda vezetőt, az est rendezőit, valamint **Szabó Imre** önzetlen pártolótagot, aki a nóták tanításával és zenekar vezetésével a siker tulajdonképeni megalapozója volt. — A műsort **Nagyabonyi Zoltán**, **Járásli** leventeparancsnok is végighallgatta. Elismerésre és buzdításra újabb célkitűzésekre vezető mély nyomot hagyott a kettős „K" alsógallai követoiben.

SZEGED-FELSŐVÁROS. (Csanádi egyházmegye.) A felsővárosi kat. legényegylet nevében beszámoló eddigi munkánkról. Most 6 éve, hogy egytünk megalakult. Bevallom, nem sok reménnyel. Alig tízen voltunk csak. De rövid pár hét leforgása alatt egyletünkbe mindinkább több és több iparos munkás fiú iratkozott be. A fiúk mind megszerették a legényegylet lelkes munkáját, és így hála legyenek, egyletünk, bátran mondhatom, a legnagyobb és a legszorgalmasabb egyletek közé tartozott. A fiúk lelkes és egymást buzdító munkájának meg is lett az eredménye. Ma már mindentünk van. Rádió, gramafon és minden, ami a fiúk szórakoztatására szolgál. — Sajnos, sokszor voltak olyan egyesületek, akik szeretnék volna megakadályozni a munkánkat. De hál' Istennek, bármily veszély jött egyletünk erős és Istenbe vetett hite minden akadályt legyőzött. Most kevesen vagyunk. Testvéreink a messzi orosz hámezőkön védik a hazát, s vele együtt a szent célt is. Mi sokat gondolunk rájuk, mert ők voltak épp az elsők, akik **Krisztus** zászlója alá sorakoztak. Ők voltak, akik az egyletünket magas színvonalra emelték. Mi, ha kevesen is vagyunk most, azon leszünk, hogy az ő alkotó munkájukat soha senki le ne rombolja. Ezen a szent és magasztos ünnepen, amikor

a legényegyletek vezetői, élükön az országos elnökkel együtt lehetünk, szent fogadalmat tesztek, hogy bármi jöjjön, a legényegyletek kitűzött, nagy alkotó munkájában senkisé meg akadályozhat meg bennünket. És, ha mi vezetők megértjük egymást és egymást támogatjuk minden jóban és rosszban, akkor nem fog bennünket senki a célunk elérésében megakadályozni. — Mert egyek vagyunk mindannyian: Kolping atyánk gyermekei. Nekünk kell, hogy cselekedjünk, mert nélkülr egy szebb, egy boldogabb Magyarország soha nem lesz! Mi legényegyleti fiúk, mi vagyunk a nemzet védelmezői. A mi munkás két kezünk védelmet meg és csonka országot a veszedelmektől. S ha mi összefogunk, és szorgalmasan dolgozunk, akkor úgy érzem, hogy eljön az idő: egy vezér, egy zászló alatt a Kolping fiúk kéz a kézben masíroznak a nagy és fáradságos munka után, a diadalmas szent nagy magyar Feltámadás felé. **Ifj. Terhes Ferenc.**

NYIREGYHÁZA. (Egri főegyházmegye.) Legényegyletünk tíz új tagot avatott fel. Április 18-án, este a helybeli Ferences Rendházban közös gyónást végeztünk, úgy a tagok, mint jeleltek. Másnap, április 19-én, vasárnap délelőtt a tízórai nagymisén **Török Dezső** főesperes, plébános kanonok végezte az avatást. Avató beszédekben megemlékezett a kanonok Kolping Adolfról, a legényegylet megszervezőjéről. Egyben Isten áldását kéri a tíz új tag munkájára. Utána a tíz új tag letette fogadalmát az egylet zászlójára — valamint a régi tagok is megújították fogadalmukat. Ezután elvégeztük a közös szentáldozást. Míse végeztével felhangzott a „Fél legények” című egyleti indulónk. Utána egyleti helyiségünkben közös reggeli volt, melyen **Folytík Vidor** főtisztelendő másodelnökünk is jelen volt. — Délután 5 órai kezdettel a központi iskola dísztermében jólsikerült kultúrdelután rendeztünk. A megnyitó beszédet **Huszár Pál I. dékán** mondotta. Műsorunkban több szavalt, énekszám és két egyfelvonásos színdarab szórakoztatta a kb. 200 főnyi megjelent közönségünket. Záróbeszédet **Kameniczky Károly II. dékán** mondott. **Szabó Sándor** titkár.

VESZPRÉM. (Veszprémi egyházmegye.) Május 10-én a veszprémi kat. legényegylet a veszprémi sakkörrel tartott barátságos sakkversenyt. A verseny kezdete d. u. 6 órakor volt a legényegylet előadótermében, ahol **László Dezső** az egyesület világi el-

nöke köszöntötte a két csapatot. A sakkör részéről **Keresztes György** sakköri titkár válaszlát az üdvözöl szavakra, majd az összeállítás után a két csapat néma csendben elkezdte a versenyt. Az összeállítás és versenyeredmények: Szabó Béla — Csajádi István 0—0, Hungler Kálmán — Szedlák István 1—0, Szücs József — Fekete Kálmán 0—0, Kuti István — Rídeg József 1—0, Kiss József — Szedlák János 1—0, Fekete István — Szücs Ferenc 1—0, Kovács István — Keresztes György 1—0, Molnár Ödön — Horváth József 1—0. A sakkör szép játéka után megérdemelt eredményt ért el az egyesület sakk-alosztályával szemben. Ennek oka csupán az, hogy egyesületünk sakkozói bevannak vonulva katonának, de a következő versenyen kiegyenlítődik az eredmény.

EGER. (Egri főegyházmegye.) Nagy lendülettel indult meg munkánk a tél kezdetén, a Kolping leányegylet, a mester egylet és az egylet kebelében alakult „Borneusza G.” csapatkal karöltve. Az egylet II. elnöki tisztét **Pomaházy Gyula** főtisztelendő vette át, a körünkől távozó Ibos Sándor plébánostól. — Devenberben avattunk 20 leány és 70 Kolping fiút. A tagavatást követő szeretet-reggeli jelentette be beszédében **vitéz Subik Károly** pápai prelátus, szeretett elnökünk, hogy azt a nősülendő egyleti tagot, aki leányegyleti tagot választ életársául 500.— P-vel adományozza meg, ha házasságot kötnek az 1942 évben. Ezzel kívánja szolgálni a nagy nemzeti feladatot, a családvédelmet. — A tél folyamán ádvént és a nagybőjti hetek kivételével minden vasárnap este össztáncot tartottunk. Három nagy bált rendeztünk nagy sikerrel. Kultúrdelutánjaink állandóan zsúfolt ház előtt folytak le, melyen a műkedvelő gárda legjobb tudásával szerepelt. Érdekes újdonsággal leptük meg vendégeinket januárban. Egyik szombat este „Tarka estét” rendeztünk, melyen az egylet kebelébe tartozó alakulatok vidámsággal és sok ötlettel előadott számai szerepeltek. A közönség terített asztalok melől kacagta végig az estet, mely után tánc következett. — Februárban lépett a nyilvánosság elé az egylet műkedvelőgárdája a „Gülbaba” című háromfelvonásos operettel. Az előadás oly nagy sikerrel zajlott le, hogy hatszor kellett megismételni. — Húsvét előtti héten lelkigyakorlatot tartott az egylet, melyet 300 tag hallgatott. Közös szentáldozás után szeretetreggeli látta vendégül az egylet a tago-

kat. — Azonkívül az ifjúságnak rendezett sakk, billiárd, ping-pong és szavalt versenyek említésre méltók, melyek nagyszámú résztvevővel zajlottak le. A legényest minden héten gazdag műsorral van megtartva, melyen városunk legjobb előadói tartanak előadásokat. — Dolgozunk, mert tudjuk, hogy csak azoké lehet a szebb jövő, akik azért meg is küzdenek. Halladunk Kolping eszméje útján, Krisztus tanításai alapján, házánk boldogulása felé. — Isten áldja a tisztas ipart!

Bobkó Gyula.

BUDAPEST—KÖZPONT. (Esztergomi főegyházmegye.) Egész Budapestet megmozgatta a központi legényegylet díszelőadása, amit a **Magyar Művelődés Házában** rendeztek. Az érdeklődésnek több oka is volt. Elsősorban a kiváló darab keltette fel a figyelmet és vonzotta a nézőket. **Toronyi Gyula** a spanyol polgárháború idejéből vette az anyagot a darabjához, amelyben a kommunizmus lelki csődjét igyekszik bemutatni a kereszténységgel szemben. Második figyelemkeltő dolog a kiváló művészgárda részvétele volt élén **Lukács Margittal**, a Nemzeti Színház művésznőjével és **Koltay Gyula**, valamint Toronyi mester szereplésével. Így a darab méltó keretet kapott és biztosítva volt annak elsőrendű előadása. Harmadiknak említjük, de talán ez a legfontosabb, hogy a művészek mellett a legényegyleti tagok szerepeltek, akik fényesen megállták a helyüket, különösen a plébánost alakító **Kálló Ferenc** és **Adamik Lajos**. Szakértők véleménye szerint az előadás a legkényesebb színházi igényeket is kielégítette, de a nagyközönség tetszését is megnyerte, amit a gyakori taps és tetszésnyilvánítás is mutatott. Az előadást kitüntette magas megjelenésével a legényegyletek országos szövetségének fővédője, **dr. Serédi Jusztinián** bíboros, hercegprímás, kíséretével: **dr. Háasz István** tábori püspökkel, **dr. Hamvas Endre** érseki helytartóval és **Weisz Ferenc** hercegprímási titkárral. **Dr. Antal István** nemzetvédelmi és propaganda miniszter képviselőjében **dr. Alföldi Alajos** jelent meg kíséretével, a Nemzetpolitikai Szolgálat vezetésével.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotentiller-utca 20—22.

Felélős szerkesztő és felélős kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.